

мають ознаки жорстокого поводження з тваринами, а також поширення матеріалів із закликами до вчинення таких дій. При цьому законодавець віддає перевагу більш суворим методам боротьби з даною проблемою шляхом визначення у санкціях відповідної статті покарань, пов'язаних виключно з ізоляцією від суспільства (арешт, обмеження волі та позбавлення волі) [2].

Вважаємо, що дані зміни нададуть судам можливість не лише застосовувати адекватне покарання до осіб, що вчинили жорстоке поводження з тваринами, але і будуть досить ефективним у подальшій протидії даному злочину.

Література

1. Вереша Р. В. Кримінальна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами (порівняльно-правовий аспект) / Р. В. Вереша // Вісник Академії адвокатури України. – Київ, 2014. – № 1 (29). – С. 53-61.
2. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
3. Ларкін М. О. Кримінологічна характеристика жорстокого поводження з тваринами / М. О. Ларкін, К. О. Шепель // Часопис Академії адвокатури України. – Запоріжжя, 2015. – № 2 (27). – С. 67-72.
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження гуманного ставлення до тварин : Закон України від 22 червня 2017 року // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 34. – Ст. 371.
5. Фрейд З. Про психоаналіз / З. Фрейд. – М. : Проспект, 2000. – 513 с.

Анна Миколаївна Сімашова – студентка IV курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Яна Олександрівна Пономарьова** – старший
викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ: ОСНОВНІ РИСИ ТА МЕТОДИ ПРОТИДІЇ

У ХХІ столітті особливого звучання набула тема тероризму як одного з найнебезпечніших і важкопрогнозованих глобальних викликів суспільству. Останнім часом тероризм стає дедалі кривавішим, жорстокішим, цинічнішим та різноманітнішим. Постійно зростає кількість держав, які відчули на собі жакливі наслідки терористичних актів. Доволі довго тероризм розглядали лише як проблему внутрішньої безпеки кожної

окремої країни, проте його міжнародні масштаби переконливо довели обмеженість такого підходу.

Міжнародний тероризм – явище багатогранне й складне, про що може свідчити відсутність будь-якого єдиного понятійного підходу на міжнародному рівні. Упродовж п'ятдесяти років (з 1936 до 1986 р.), за підрахунками індійського юриста Е. Туагі, було розроблено близько 115 різноманітних варіантів визначення тероризму, перше з яких було запропоноване Лігою Націй у 1937 р. в Конвенції по запобіганню та покаранню актів тероризму, за якою під терористичними актами розуміють «злочинні дії, що здійснюються проти іншої держави або населення будь-якої держави з тим, щоб викликати страх серед окремих осіб, груп осіб або більшості населення [1, с. 52].

Міжнародний тероризм як терористичний акт спрямований в кінцевому підсумку на знищення або розхитування сучасної політичної системи світу.

Характерними рисами міжнародного тероризму на сучасному етапі є: специфічна мета, що передбачає реалізацію альтернативного глобального проекту політичного розвитку світу, а саме – перевлаштування світу на інших, справедливіших, на думку терористів, засадах; «самодостатність»; розширення й поглиблення співробітництва між окремими терористичними організаціями, що виявляється в наданні допомоги одна одній кадрами, воєнно-технічними засобами, обміні досвідом тощо [2, с. 34]; використання представниками криміналітету національної та міжнародної фінансових систем для протиправного отримання коштів і спрямування їх на фінансування тероризму; «ісламізація» тероризму (нині відомі близько 500 ісламських об'єднань сектантського зразка «Аль-Каїда», «Ісламська держава» тощо).

Розвиток міжнародного тероризму випереджав антитерористичні зусилля держав у минулому столітті і продовжує їх випереджати на початку нового століття, що зумовлює необхідність пошуку дієвих шляхів підвищення ефективності антитерористичного співробітництва держав.

Ефективне міжнародне співробітництво у сфері боротьби з тероризмом з урахуванням негативних процесів неможливе без скоординованої роботи міжнародної спільноти, оскільки характер сучасного тероризму вимагає глобального реагування на його виклики на засадах міжнародної співпраці й кооперації [3, с. 13].

Аналіз антитерористичної діяльності міжнародних і регіональних організацій, а також державної політики низки країн світу дозволяє виокремити актуальні тенденції протидії тероризму: 1. Посилення міжнародної взаємодії та обміну інформацією між країнами з питань боротьби з тероризмом. 2. Посилення профілактики тероризму, у т.ч. протидія радикалізації. 3. Використання державними органами нових технологій боротьби з тероризмом. 4. Посилення боротьби з

фінансуванням тероризму. 5. Посилення контролю за міграційними процесами. 6. Удосконалення національного законодавства з питань протидії тероризму, надання додаткових повноважень правоохоронним органам і спеціальним службам [4, с. 34].

Отже, розроблення ефективних заходів із запобігання тероризму в світі є нагальним питанням державної політики. Нинішня міжнародна антитерористична політика передбачає впровадження механізму, що повинна поєднувати перш за все сукупність політичних, правових, організаційних, інформаційних, соціальних, контррозвідувальних, розвідувальних, оперативно-розшукових, режимних, фінансових та інших заходів і окрему організаційну систему, до якої органи державної влади й управління залучаються відповідно до нормативно-правових актів, а міжнародні громадські організації – на умовах заохочення і сприяння.

Література

1. Вознюк В. С. Міжнародний тероризм у сучасних глобалізаційних стратегіях. / В. С. Вознюк : Автореф. дис. канд. юрид. наук: 23.00.04. – К., 2005. – 20 с.
2. Протидія терористичній діяльності : міжнародний досвід і його актуальність для України [матеріали міжнародної науково-практичної конференції (30 вересня 2016 р.)]. – К. : Національна академія прокуратури України, 2016. – 432 с.
3. Ткач В. Ф. Сучасний тероризм : тенденції, вияви, виклики та загрози для України / В.Ф. Ткач // Стратегічні пріоритети. – 2015. – № 3 (36). – С. 12-18.
4. Резнікова О. О. Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні : [Аналітична доповідь] / О. О. Резнікова, А. О. Місюра, С. В. Дрьомов, К. Є. Войтовський; [за заг. ред. О. О. Резнікової]. – К.: НІСД, 2017. – 60 с.

Аделіна Станіславівна Федосенко – студентка II курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Віктор Миколайович Кисельов** – викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

СЛІДЧА ДІЯ ЯК ЗАСІБ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ТАКТИКИ

Відповідно до новітніх наукових досягнень, передової практики розслідування злочинів, вимог закону криміналістична тактика (як розділ криміналістики) розробляє тактико-криміналістичні прийоми та методики їх практичного застосування.